

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

299.

[Τῷ λύτῃ δωρηθήσεται ἐν βιβλίῳ].

T..... σ..... ο α..... π.....
Ε.....Τ... α..... ω... Ε.. τ..... π.....
x... Ε..... Ε.....

300.

Εἶναι 6 ἑσπερινῆ ὥρα. Ὁ ὠροδείκτης καὶ ὁ λεπτοδείκτης τοῦ ὠρολογίου μου σχηματίζουν εὐθείαν γραμμὴν. Ποσάκις καὶ κατὰ ποίας ἐκάστοτε ὥρας θὰ σχηματισθῇ εὐθεία γραμμὴ κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς 6 ἑσπερινῆς μέχρι τῆς 6 πρωϊνῆς ὥρας χρονικὸν διάστημα;

Ἐν Θεσσαλονικῇ.

301.

Γ**

Πατὴρ τις ἐκληροδότησεν εἰς τοὺς 5 υἱοὺς τοῦ τετραγώνου τινα ἀγρόν, παραγγέλλας νὰ λάβῃ τὸ 1/4 αὐτοῦ ὁ μεγαλύτερος υἱὸς του, τὰ ὑπολειπόμενα δὲ 3/4 οἱ λοιποὶ 4 οἱ υἱοὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ διαιρέσωσιν οὕτω τὰ ὑπολειπόμενα 3/4 τοῦ ἀγροῦ ὥστε ἕκαστος νὰ λάβῃ ὅσον οἶόν τε ἀκριβῶς ὁμοίον μερίδιον κατ' ἕκτασιν, σχῆμα κλπ.

Πῶς ἐγένετο ἡ διανομή;

302.

. . . Σ
. . . Τ
. . . Τ
Σ . . .

303.

Τὸ ὄνομά μου ἔφερον εἰς τὸν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν τοῦ 19 αἰῶνος. Ἐκ τῶν γραμμάτων μου σχηματίζονται δύο ἐπιθέτα σημαίνοντα, τὸ μὲν τὸν εὐτυχεῖ, τὸ δὲ τὸν δυστυχεῖ.

Ἐν Πειραιεῖ.

304.

Διὰ τῶν γραμμάτων τῆς φράσεως Ἄπο μὲλι τος σχηματίσων γνωστότατον ὄνομα ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

305.

. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .

Ἀντικατάστησον τὰς στιγμὰς τῆς πρώτης γραμμῆς διὰ λέξεως ἐξ ἧς ἀποκοπτομένων ἀνὰ ἐνὸς τῶν γραμμάτων τῆς νὰ ἀναγινώσκονται ἀλληλοδιαδόχως ἐξ ἑταραι λέξεις.

306.

[Τῷ λύτῃ δωρηθήσεται μία χρονολογιαγραφία].

Mon premier, des pieds et des mains,
Rend, parfois, l'usage pénible;
Mon second a, pour les humains,
Un attrait puissant et terrible.
Mon troisième, au coeur de l'hive,
Malgré les lois de la natures,
Conserve son feuillage vert.
Mon quatrième, au temps, a servi de mesure
Jadis, comme point de départ
De cent dates chronologiques:
Des pauvres, qui n'ont pas de foyers domestiques,
Mon entier est l'ami; surtout aux premiers froids,
Quand la première onglée endolorit leurs doigts.

Athènes.

E.P.

307.

Comment écrivez-vous en quatre lettres que vous avez faim et que vous aller manger?

308.

Mon tout est mon premier devenu mon second.

Λ Υ Ξ Ε Ι Σ.

267.

Τὸ πραγματικὸν μέρος τοῦ βίου εἶνε ὁ ἀηδὴς καὶ σαπρὸς βόρβορος, ὃν ἡ ἀμπωτὴ τῶν αἰγιαλῶν καταλείπει ὀπίσω, ἀποχωροῦντος τοῦ γλαυκοῦ κύματος μ' ὄλην τὴν φαιδρὰν συνοδίαν τῶν ἐπ' αὐτοῦ διολισθαίνουσῶν λέμβων, τῶν λευκοπέτρων πλοίων καὶ τοῦ ἐναρμονίου τῶν ὑδάτων φλοίσβου.

Ἀθήνησι, τύποις Πέτρου Περρῆ.

268.

Α α υ ρ ι ο ν
α υ ρ ι ο ν
υ ρ ι ο ν
ρ ι ο ν
ι ο ν
ο ν
ν

269. Γραμματοκιδώτιον.—271. Pasikira. (τὸ κάτοπτρον).—272. Talandusea (χελιδών).—273. Θυμνιατοῖ (θυμιατόν).—274. Dria (ἄμπελος).—275. Eokereca (Ξυλοκέρατον).—276. Dosa (γουρούνα).—277. Bore (χιών).—278. Muliri (μύλος).—279. Courage (Courage).—280. Vire (ἀρχαία πόλις τῆς Νορμανδίας) ivre.

Παροράματα ἐν τῷ ἀριθ. 90 τοῦ Δελτίου.

Λύσεις: Ἄριθ. 233. Τὸ στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου Γ. — Ἄριθ. 234. Φάσμα, ἄσμα, χάσμα. — 235. Πνεῦμα, νεῦμα, γεῦμα, ψεῦμα.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΒΙΟΝ.

Ἐρωτᾶ εἰς ἐν ἐκ τῶν προηγουμένων δελτίων ἡ Ἔστια (ἀριθ. 90, πῶθεν τὸ ἔθιμον τοῦ τραβᾶν τὰ ὠτία κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς. Ἀληθῶς δύσκολον εἶνε νάνικνευση τις τὴν ἀρχὴν τοῦ παραδόξου ἔθιμου Ἰπάρχει ὁμως πρόληψις τις παρὰ τῷ ἡμετέρῳ λαῷ, καθ' ἣν ὁ ἔχων μεγάλα ὠτία εἶνε καὶ εὐτυχῆς καὶ ζῆ πολλά ἔτη, νομίζομεν δ' ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἄτοπον νὰ εἰκάσῃ τὴν ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἑορτάζει καὶ καθ' ἣν, κατ' ἀκολουθίαν, εὐχονται αὐτῷ οἱ οἰκτεῖοι πάντα, τὸ δὴ λεγόμενον, τὰ ζεφετὰ καὶ τὰ καταθύμα τραβῶσι καὶ τὰ ὠτία του ἵνα ἀποκτήσῃ μεγάλα ὠτα (γνωστὸν δὲ πόσον τὸ τραβήγμα μεγαλύνει τὰ ὠτία) καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου, τὴν μακροβιότητα καὶ τὴν εὐδαιμονίαν. Ἄλλ' ἴσως τώρα εὐαρεστηθῇ ἡ Ἔστια νὰ ἐρωτησῇ καὶ πῶθεν ἡ πρόληψις αὕτη, τίς σχέσις μεταξὺ μεγάλων ὠτων καὶ εὐδαιμονίας. Τίς οἶδε! δὲν εἶνε ἀπίθανον ἡ πρόληψις αὕτη τοῦ ἡμετέρου λαοῦ νὰ σχετίζεται (ὅπως τόσαι ἄλλαι πρόληψις πρὸς τόσους ἄλλους παλαιούς μύθους, πρὸς τὸν παλαιὸν μῦθον τοῦ Μίδα ἐκείνου, ὅστις εἶχε μὲν ὠτα ὄνου, ἄρα μέγιστα, ἦτο δὲ εὐδαιμονεστάτος, ἀν' ἐν τῷ χροσίῳ ἔγκηται ἡ εὐδαιμονία, διότι ὁ, τι ἤγγιζε μεταβάλλετο εἰς χροσόν.

Δὲν ἠξεύρομεν ἀν' ὑπάρχῃ τὸ ἔθιμον καὶ παρ' ἄλλοις λαοῖς. Οἱ Γάλλοι ἔχουσιν ἐν τῇ καθωμικλημένῃ γρήσις τὸ λόγιον se faire tirer l'oreille, ὅπερ καὶ ἄλλην ὄλων σημασίαν ἔχει διότι se faire tirer l'oreille pour faire q. ch. σημαίνει ἀκουσίως καὶ διὰ τῆς βίας πράττειν τι καὶ ἀλοῖα εἶνε ἡ καταγωγὴ του. Πρέπει δηλαδὴ νὰ ἀναφερθῇ τὸ λόγιον εἰς τὴν παλαιὰν ἐκείνην τῶν Ῥωμαίων δικαστικὴν συνθῆσαν, καθ' ἣν οἱ ἐνάγοντες ἐλάμβανον ἀπὸ τοῦ ὠτίου τοὺς μάρτυρας ἵνα καὶ ἄκοντες ὀδηγήσωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ δικαστήριον λέγοντες πρὸς αὐτοὺς. "Ἐνθυμοῦ ὅτι ὅθι μοι εἶσαι μάρτυς εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν". Οὕτω καὶ ὁ ταλαίπωρος ὁ Ὅρατιος λιμαριζόμενος ποτε ὑπὸ ὀχληροτάτου καὶ φορτικωτάτου φλυᾶρου εὔρε σωτηρίαν ἐν τῷ ἐθίμῳ τούτῳ, διότι ἀφ' οὗ πάσαι αἱ προσπάθειαι του τοῦ νὰ σωθῇ ἀπὸ τῶν ὀνύχων ἡ μάλλον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φίλου ἀπέβησαν μάταιαι, παρουσιάσθη ἀφῆνης ὁ τοῦ φίλου ἀντίδικος καὶ ἐξήτησε νὰ παραλάβῃ καὶ τὸν Ὅρατιον ὡς μάρτυρα εἰς τὸ δικαστήριον, ὁ δὲ ἡμέτερος ποιητῆς ἀντὶ νᾶποποιθῇ περιχαρῆς ὀρροσὺ τὸ αὐτάκι του καὶ οὕτω, λέγει, τὸν ἔσωσεν ὁ Ἀπόλλων ὁ ἀλεξίκακος καὶ ἀποτρόπαιος. Ἄλλὰ καὶ παρ' ἡμῖν δὲν λένεται παρ' τον ἀπὸ τ' αὐτὶ ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς βίας; Καίριθ ὁμως νὰ παύσῃ ἐνταῦθα ἡ ὄλων ξένη τῆς ἱατρικῆς ὠτολογίᾳ αὕτη.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1878.

Σ.Κ.Σ.

ΑΥΤΑΙ.

269. X. Στεφανόπουλος, ὑπάλλ. τοῦ ταχυδρ. Ἀθηνῶν (πρῶτος), Ἄγ. Ν. Λαγκαδᾶ, Οὐτίς, Δόκτωρ Ὁξ, Οἰδίπους (Ζακύνθου) Ἑλένη Κ. (Θεσσαλονίκης). — 280. Κωνστ. Ε. Ρηγιάδης (πρῶτος), Κκ Μαρία Δ Πατρινοῦ (Πατρῶν) τοῦ 279-258, 262-261. Α. Βαμβακᾶς, 258-265 Βεβέ, Ν. Μ. Σπυρίδων Σερεμέτης (Ληξουρίου), 253, 255-257 Φ. Γρόλλος (Ἀλεξανδρείας), 253, 255, 257 Μ. Βενετοκλῆς (Ἀλεξανδρείας).